

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

15 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Nadejda Toma,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Aronov Roman în numele inculpatului Bigoli Andrei, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 28 septembrie 2020 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2021, în cauza penală în privința lui

Bigoli Andrei XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 13.01.2020 până la 28.09.2020;

Instanța de apel de la 29.10.2020 până la 11.05.2021;

Instanța de recurs de la 05.10.2021 până la 15.12.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 28 septembrie 2020, Bigoli Andrei XXXXX a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal și în baza acestei legi, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, i-a fost stabilită acestuia o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal pentru cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită, s-a adăugat parțial pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 04.02.2019 și cu aplicarea art. 67 alin. (3) Cod penal, i-a fost stabilit lui Bigoli Andrei XXXXX pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) luni, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că Bigoli Andrei la 13.11.2019, aproximativ la ora 16:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fără a deține permisul de conducere, fiind privat de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, astfel, încălcând prevederile art. 19 alin. (1) al Legii privind siguranța

traficului rutier; a pct. 2 al Regulamentului cu privire la permisul de conducere, organizarea și desfășurarea examenului pentru obținerea permisului de conducere și condițiile de admitere la traficul rutier, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1452 din 24.12.2007, a urcat, intenționat, la volanul mijlocului de transport de model BMW cu numerele de înmatriculare XXXXX și contrar pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere nr. 357 din 13.05.2009, l-a condus până pe bd. Traian 11, mun. Chișinău, fiind stopat de către ofițerul de patrulare al Batalionului nr. 2 al Brigăzii de Patrulare al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, Munteanu Gheorghe.

Prin acțiunile sale intenționate Bigoli Andrei, a comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, după indicii calificativi: *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșit de către o persoană care nu deține permis de conducere.*

3. Împotriva sentinței instanței de fond a declarat apel avocatul Roman Aronov în numele inculpatului Bigoli Andrei, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Bigoli Andrei să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal și a-i numi în baza acestei legi o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 3 ani, iar în baza art. 90 Cod penal a suspenda condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiuni de 3 (trei) ani.

În motivarea cererii de apel, avocatul a invocat că pedeapsa în privința lui Bigoli Andrei sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) luni cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis nu este justificată în mod obiectiv și echitabil și chiar rațional în lumina principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, conform căruia la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

De asemenea, apărarea a indicat că sentința pronunțată este una nemotivată, or, prima instanță nu a indicat motivele admiterii sau respingerii unor probe, pe ce circumstanțe de fapt și de drept s-a călăuzit la pronunțarea sentinței de condamnare, în baza căror temeieri a ajuns la concluzia privind pedeapsă în privința lui Bigoli Andrei sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) luni cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

3.1. Nefiind de acord cu sentința în cauză, procurorul a depus apel prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, în partea stabilirii pedepsei inculpatului Bigoli Andrei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin aplicarea exigențelor art. 364¹ Cod de procedură penală, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, Bigoli

Andrei să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) din Cod penal și în conformitate cu sancțiunea normei respective, coroborat la prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, acestuia să-i fie stabilită o pedeapsă cu închisoarea pe un termen de 8 (opt) luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea prevederilor art. 85 (aplicarea pedepsei în cazul unui cumul de sentințe) și adăugarea integrală a pedepselor stabilite lui și neexecutate prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 04.02.2019, (140 ore muncă neremunerată în folosul comunității), și a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 28.05.2020 (150 ore muncă neremunerată în folosul comunității), cu aplicarea prevederilor art. 87 din Codul penal, prin cumularea diferitelor pedepse principale aplicate lui Bigoli Andrei a-i stabili acestuia pedeapsa definitivă (reieșind din calculul că, unei zile de închisoare îi corespund 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității) - 10 luni, 12,5 zile închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea permisului de conducere.

În motivarea apelului, acuzarea a invocat că reținând exigențele legislației penale, în special prevederile art. 7, art. 75 lin Codul penal, la emiterea sentinței de condamnare în privința lui Bigoli Andrei nu s-a luat în considerație gravitatea faptelor prejudiciabile săvârșite de către inculpat, faptul că acesta, în termen de 1,5 ani practic de trei ori a săvârșit infracțiunea de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, ulterior prin sentință de judecată fiindu-i anulat permisul de conducere (în ultimul caz, informația solicitată de la Biroul de probațiune a parvenit după pronunțarea sentinței în adresa acuzatorului de stat, fapt care a condiționat neluarea în considerație la stabilirea pedepsei în privința inculpatului, a pedepsei stabilite lui Bigoli Andrei prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni. Totodată, instanța nu a ținut cont de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală a acestuia.

Prin urmare, procurorul a menționat că Bigoli Andrei nu este la prima săvârșire a faptei prejudiciabile, anterior acesta a mai comis repetat infracțiuni similare și anume: conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și fără a deține permis de conducere, fapte pentru care a fost condamnat la pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Mai mult de atât, Bigoli Andrei nu a executat pedepsele stabilite lui anterior prin sentințe definitive și irevocabile, respectiv acesta din nou a comis o infracțiune similară, în perioada când antecedentele penale nu sunt stinse.

Circumstanțele menționate impun concluzia că atât procedurile legale anterior aplicate în privința lui Bigoli Andrei, cât și sentințele de condamnare cu

aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată, s-au dovedit a fi măsuri și respectiv pedepse neefective, care nu au condus la reeducarea inculpatului Bigoli Andrei, și nici la curmarea săvârșirii de către acesta a unor alte infracțiuni, ceea ce vădit indică la necesitatea aplicării unei pedepse mai severe și respectiv proporțională faptei prejudiciabile comise.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2021, a fost respins apelul declarat de către Roman Aronov în numele inculpatului Bigoli Andrei și a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei penale și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Bigoli Andrei XXXXXrecunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală a-i stabili pedeapsa cu închisoare pe un termen de 8 (opt) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal se adaugă pedeapsa integrală stabilită lui și neexecutată prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 04.02.2019 sub formă de 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cât și pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 28.05.2020 în baza art. 264¹ alin (1) Cod penal sub formă de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea permisului de conducere, cu aplicarea prevederilor art. 87 Cod penal prin cumularea diferitelor pedepse principale aplicate lui Bigoli Andrei a-i stabili acestuia pedeapsa definitivă de 10 (zece) luni, 12 (douăsprezece) zile închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a constatat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatei, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că, instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Sentința primei instanțe a fost contestată atât de către acuzatorul de stat, cât și de partea apărării doar în partea individualizării pedepsei penale, iar ce ține de încadrarea juridică și vinovăție, sentința nu a fost atacată.

Astfel, analizând în ansamblu totalitatea probelor administrate și cercetate în cadrul întregului proces penal, verificate de către instanța de apel a ajuns la

concluzie că este întemeiată soluția instanței de fond privind recunoașterea inculpatului Bigoli Andrei vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șese) luni, cu aplicarea prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal și art. 67 alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa pe un termen de 7 (șapte) luni, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace pe un termen de 3 ani, însă, ținând cont că la momentul pronunțării sentinței nu era cunoscut rezultatul examinării cauzei penale în privința inculpatului Bigoli Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, instanța de fond nu a cumulat și pedeapsa stabilită prin această sentință, stabilindu-i o pedeapsă prea blândă pentru cumulul de sentințe emise în privința inculpatului Bigoli Andrei.

Totodată, instanța de apel a reținut gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor ușoare, de persoana inculpatului Bigoli Andrei, și anume, că nu este la prima abatere de la legea penală, comițând mai multe infracțiuni similare și anume, conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și fără a deține permis de conducere, fapte pentru care a fost condamnat la pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și pe care nu le-a executat, prezența circumstanțelor atenuante prevăzute de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal: recunoașterea vinovăției și contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, cât și de circumstanța agravantă stabilită expres la art. 77 Cod penal, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

Prin urmare, ținând cont de cele menționate mai sus, instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiate alegațiile avocatului Roman Aronov precum că, deși au fost un șir de circumstanțe atenuante totuși acestuia i-a fost aplicată o pedeapsă prea aspră solicitând să-i fie stabilită pedeapsa-minimală cu închisoare de 1 (un) an, cu privarea de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, concomitent dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei-penale de către inculpatul Bigoli Andrei, or, instanța de apel a stabilit că, chiar dacă ultimul a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer de cele comise, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, reeducarea și corectarea inculpatului va fi posibilă anume prin executarea pedepsei sub formă de închisoare cu executarea reală a pedepsei, or, anterior în privința inculpatului Bigoli Andrei au fost pronunțate 3 (trei) sentințe de condamnare dintre care 2 (două) sentințe cu stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și cu anularea dreptului de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 3 ani, însă, nu și-a făcut concluziile de rigoare,

comițând din nou o infracțiune similară, fiindu-i anulat dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 3 ani.

Astfel, instanța de apel a indicat că infracțiunea de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, fiind lipsit de acest drept, săvârșită repetat de către inculpat atentează la siguranță traficului rutier, acesta anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 04.02.2019, în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal - 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani și prin sentința Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni din 28.05.2020 în baza art. 264¹ alin (1) Cod penal - la pedeapsă sub formă de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea permisului de conducere.

Subsecvent, instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiată solicitarea apărării precum că, corijarea inculpatului ar fi posibilă prin aplicarea art. 90 Cod penal. Sub acest aspect instanța de apel a reținut că, prescripțiile normative circumscrise în art. 90 alin. (1) Cod penal, din conținutul cărora rezultă expres că în cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea executării pedepsei.

Respectiv, o condiție prevăzută nemijlocit în alin. (1) art. 90 din Cod penal constituie concluzia instanței că, nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia, la caz asemenea circumstanțe nu se atestă, or, în formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege. Deși, legea nu îngreădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se corija fără executarea efectivă a pedepsei, obligă instanța să-și motiveze soluția de suspendare executării pedepsei, indicând precis acele motive pe care se întemeiază poziția ei.

Totuși, instanța de apel a ajuns la concluzia de a admite apelul procurorului ca fiind întemeiat, iar circumstanțele menționate indică la faptul că inculpatului Bigoli Andrei, în vederea corectării și reeducării, precum și ca măsură de pedeapsă, urmează a-i fi aplicată o pedeapsă reală cu închisoare în limitele sancțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, coroborat la prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și art. 85, art. 87 Cod penal.

Astfel, la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, instanța de apel a ținut cont de legislația națională, circumstanțele cauzei penale, personalitatea inculpatului Bigoli Andrei, de gravitatea faptei prejudiciabile comise, și anume, că prin acțiunile sale intenționate, aflându-se în stare de ebrietate la volan, fiindu-i anulat permisul de conducere, Bigoli Andrei expune riscului sănătatea și viața altor persoane aflate în trafic, ceea ce duce la aplicarea unei pedepse cu închisoare care va fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Sanțiunea art. 264¹ alin. (4) Codul penal, prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an.

În această ordine de idei, ținând cont de circumstanțele agravante și atenuate, dar și circumstanțele reale și personale ale inculpatului, instanța de apel a conchis echitabil și proporțional de a aplica în privința inculpatului Bigoli Andrei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și stabili pedeapsa cu închisoare pe un termen de 8 (opt) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal va adăuga pedeapsa integrală stabilită lui și neexecutată prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 04.02.2019 sub formă de 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cât și pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni din 28.05.2020 în baza art. 264¹ alin (1) Cod penal sub formă de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea permisului de conducere și cu aplicarea prevederilor art. 87 Cod penal prin cumularea diferitelor pedepse principale aplicate lui Bigoli Andrei va stabili acestuia pedeapsa definitivă de 10 luni, 12 zile închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și va anula dreptul de a conduce mijloace de transport.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Aronov Roman în numele inculpatului care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală solicită casarea parțială a deciziei în partea stabilirii pedepsei penale, rejudecarea cauzei în această parte, cu pronunțarea unei hotărâri prin care să fie dispusă în temeiul art. 90 Cod penal suspendarea condiționată a executării pedepsei penale pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

În susținerea celor solicitate, apărarea menționează că la materialele cauzei lipsesc informații care ar duce la stabilirea unei pedepse privative de libertate, mai mult consideră că decizia atacată este una nemotivată în acest sens.

În rest, avocatul susține argumente similare celor invocate în cererea de apel.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Din textul recursului rezultă că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite și din aceste considerente, instanța de recurs nu se va expune asupra acestor aspecte, însă recurentul își exprimă dezacordul cu pedeapsa aplicată, astfel semnalând temeiul de casare stipulat de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de către instanțele de fond, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, instanța de recurs consideră că, pedeapsa individualizată inculpatului, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale.

Astfel, Colegiul penal remarcă că, argumentele recurentului privind stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, sunt nefondate, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Astfel, instanța de recurs reține că, instanța de apel a dat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite care se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare, de

motivul inculpatului, de persoana acestuia care nu a comis pentru prima dată o infracțiune, a recunoscut vina în cele imputate și se căiește de cele comise, corect a conchis că corijarea acestuia poate avea loc doar prin stabilirea unei pedepse privative de libertate pe un termen de 10 luni și 12 zile.

Mai mult decât atât, instanța de recurs ordinar susține poziția instanței de apel a indicat că „(...) chiar dacă ultimul a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer de cele comise, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, reeducarea și corectarea inculpatului va fi posibilă anume prin executarea pedepsei sub formă de închisoare cu executarea reală a pedepsei, or, anterior în privința inculpatului Bigoli Andrei au fost pronunțate 3 (trei) sentințe de condamnare dintre care 2 (două) sentințe cu stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și cu anularea dreptului de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 3 ani, însă, nu și-a făcut concluziile de rigoare, comițând din nou o infracțiune similară, fiindu-i anulat dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 3 ani” (a se vedea pct. 4.1. din prezenta decizie).

Colegiul penal reamintește că, stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătatea, situația familială și socială etc.

De asemenea, Colegiul penal indică că, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Instanța de recurs ordinar respinge ca neîntemeiată solicitarea recurentului privind aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, care de fapt nici nu a fost argumentată indicând doar dezacordul cu decizia precum că este insuficient motivată, în acest sens, semnalând totodată temeiul prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, or, simplul motiv că recurentul nu este de acord cu pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea în privința sa a unei pedepse neprivative în temeiul art. 90 Cod penal.

Totodată, Colegiul penal menționează că, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că, scopul pedepsei poate fi atins cu sau fără executarea efectivă a acesteia, or, conform prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de judecată

ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând neapărat în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

Astfel, Colegiul penal indică că, în formarea convingerii, instanța de apel a ținut cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv, întreaga conduită a inculpatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul penal consideră legală concluzia instanței de apel referitor la pedeapsa cu închisoarea aplicată inculpatului care este proporțională faptelor comise de către inculpat.

Mai mult decât atât, după cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal constată că, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la pronunțarea deciziei recurate, or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia nu s-au stabilit.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Aronov Roman în numele inculpatului Bigoli Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2021, în cauza penală în privința inculpatului Bigoli Andrei XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **10 februarie 2022**.

Președinte:

Nadejda Toma

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan